

ציגלו מפורסם זה צולם עלידי משטרת ניו יורק אחרי פשיטה שנערכה במלון כרונקניה בניו יורק בשנת 1931, שם התכנסו אנשי הפשע המאורגן של מאיר לנסקי. לנסקי עצמו אינו מופיע בתמונה. הוא נתן הוראות ואילו שני עוזריו באותם ימים הם שהעבירו את הפקודות לראשי האגפים. בתמונה נראים, משמאל לימין: ג'ו רוז, בן

הגנגסטרים היהודים

צילום מפורסם זה צולם עלידי משטרת ניו יורק אחרי פשיטה שנערכה במלון כרונקניה בניו יורק בשנת 1931, שם התכנסו אנשי הפשע המאורגן של מאיר לנסקי. לנסקי עצמו אינו מופיע בתמונה. הוא נתן הוראות ואילו שני עוזריו באותם ימים הם שהעבירו את הפקודות לראשי האגפים. בתמונה נראים, משמאל לימין: ג'ו רוז, בן

של ראשי כנופיות הפשע השונות, שבארי בעים השנים האחרונות מתאמים ביניהם את שטחי פעולתם ואת שיתוף הפעולה ביניהם.

לא נעים אולי להודות בכך, אבל רובם המכריע של אנשי סינדיקאט הפשע היו בכל התקופות יהודים, בעלי שמות יהודיים מובי הקים; יותר מאשר סיציליאנית ניתן היה לשמוע בפגישותיהם אידיש, והמלך הבלתי מוכתר של הסינדיקאט הוא מזה שלושים שנה לפחות, אותו יהודי השוהה עתה ב־מלון אכדיה בהרצליה — מאיר לאנסקי (העולם הזה 1761).

הסינדיקאט עצמו היה מעוניין במשך כל השנים להסב את תשומת־לב הציבור ממנו אל המאפיה. המאפיה, על טכסיה המיסתוריים והמורשת הפטריארכלית שהביאה עמה מסיציליה, שימשה חזית נאות, שהלהיכה את דמיון הקהל והשוטרים כאחד, מאחוריה יכולים היו שאר אנשי הסינדיקאט לפעול בשקט.

כי בניגוד לכנופיות המאפיה, שהתפרסמו בעיקר ברציחות אכזריות, בחטיפות ובמלחמות חיסול פנימיות, הרי שאר אנשי הסינדיקאט מעוניינים יותר בעסקים מאשר באלמות. יעודם אינו הכבוד, אלא הכסף.

7 ניליארד בשנה

רבות אנשי הסינדיקאט משתדלים להיראות כאנשי עסקים מכובדים, המנהלים חיי חברה ועוסקים גם בפוליטיקה. בעזרת הכסף הם קונים השפעה ועמדות כוח, המאפשרות להם לעשות כסף נוסף. אם בשנות ה־20 וה־30 עסקו אנשי הסינדיקאט בעיקר בתחום הברחת המשקאות החרפים לארצות־הברית, בה היה קיים איסור של מכירת אלכוהול, הרי מאוחר יותר הם עברו לעיסקי הימורים, להפצת סמים, לזנות ועסקים דומים, ואילו כיום מהווים בתי הדימורים הגדולים (הקאזינוס) הפזורים בכל רחבי העולם, את ענף הפעילות העיקרי של הסינדיקאט.

ברוב המקומות, עסקי הימורים אלה הם חוקיים בהחלט. הפשע הוא רק בכך שהרווחים שאילי הפשע גורפים באותם בתי הימורים, רווחים המסתכמים במיליארדים של דולארים, אינם מוצהרים, מועלמים מ־שלטונות המס, מבורחים מהמדינות בהן מרוויחים אותם החוצה, וחוזרים חזרה ב־לכסף לבן.

זהו, על רגל אחת, תיאור הפעילות של הגוף המטיל את חיתתו כמעט מאז ראשית המאה על ארצות־הברית, ושבשנים האחרונות גזר הסתעפו עסקיו עד שהם מקיפים רבות ממדינות העולם. כי הכסף הבלתי חוקי של אנשי הסינדיקאט מושקע בעסקים ובמפעלים, רובם ככולם חוקיים, על פני העולם כולו, כולל ישראל.

סינדיקאט הפשע מתיישב בישראל!

עליון של כל כנופיות הפושעים בארצות־הברית, שלא לדבר על איטליה וסיציליה. המעניין הוא שאפילו אותם מוסדות ושירותי תי בטחון אמריקאיים, שתפקידם להילחם בפשע המאורגן, נפלו קורבן לתפיסה זו. האמת היא שונה לחלוטין. המאפיה היא בסך הכל אחת השלוש של ארגון הפשע בארצות־הברית הנקרא בשם סינדיקאט הפשע הגאומי. מוסד זה הוא כמובן פיקציה, שכן אין זה ארגון עם משרדים וכתובת. אבל זה הכינוי שהורבק למועצה העליונה

המאפיה, שהם כינויים לארגוני פשע של המשפחות הסיציליאניות, הפכו למושגים נרדפים לכל כנופיות פשע. העובדה שלא אלקאפונה ולא מרבית הפושעים הנדולים בתולדות הפשע המאורגן בארצות־הברית, לא היו שייכים למאפיה, אין בה כדי לש־גית דבר. מאות ואפילו סרטים הוליבוודיים ולא פחות ספרות פשע מסוג רב־המכר האחרון הסני־דק (דון סורלואונה), סייעו ליצור תדמית מוטעית לפיה המאפיה היא ארגון הגג ה־

ידיעה שהופצה ביום שישי ה־17 אחרון על ידי סיכנויות הידיעות ה־בינלאומיות, העלתה את ישראל, אולי ב־פעם וראשונה בתולדותיה, על מפת הפשע המאורגן הבינלאומי.

היה זה כאשר בבוקר אותו יום נחת מטוס סילון בנמל התעופה הבינלאומי של לונדון, בדרכו מניו־יורק ללוד. לפי ידיעות שקיבלו אנשי הסקוטלנד יארד בכדיטניה מהאינטרפול, נמצאה באותו מטוס קבוצה גדולה של אורחים אמריקאיים, הידועים כ־ראשי כנופיות הקשורות לסינדיקאט הפשע המאורגן בארצות־הברית, ששלוחותיו מת־פשטות על פני העולם המערבי כולו.

הבלשים האנגלים, שנועקו לנמל התעופה בלונדון, שם חנה המטוס, לא יכלו לעשות דבר, אלא לעקוב אחר החבורה שמפניה הוזהרה, ששהתה באולם הנוסעים של נמל התעופה. הם ומצאו שם בטרנויט, בדרכם לישראל, במעמד כזה לא יכלו אפילו פקדי ההגירה והמכס לבדוק אותם ולפשפש ב־הפציהם, למרות שלסקוטלנד יארד יש סירבות טובות מאוד לשאול ברנשים אלה כמה שאלות הנוגעות לעסקים שהם מנהלים גם בלונדון, שם משתייכים כמעט כל מיעוטי הדימורים, לסינדיקאט הפשע האמריקאי.

אבל הסיפור לא הסתיים בכך. הסתבר שגם משטרת ישראל הוזהרה על ידי האינטר־פול מפני ראשי הסינדיקאט העומדים להגיע ללוד. וכפי שהודלף בחוגי המשטרה, לא הורשו שניים מהם להיכנס לתחומי ישראל. הם הועלו על המטוס הראשון שיצא בדרכו לארצות־הברית.

הם לא היו היחידים. במשך השבוע האחרון נהגלו בדרכם לארץ לא כחזת מועצה גאנגסטרים, השייכים לסינדיקאט. רק אחד מהם לא הורשה להיכנס. הנותרים, או ש־הצליחו להסתנן לארץ, או שביטלו את ה־ביקור המיועד, אחרי ששמעו מה אירע ל־חבריהם. חגיגת הגאנגסטרים שעמדה להערך השבוע בארץ — בוטלה.

כך הופנו השבוע זרקורי דעת הקהל העו־למית לעובדה המתקשרת לאחרונה יותר ו־יותר לתדמיתה של ישראל בעולם הרחב: העובדה שישראל תופסת עתה את המקום שמילאה בעבר מדינות כמו קובה של בטי־סטה וטהיטי של פאפא דוק, כמרכז הפיקוד ומקום המיקלט של מנהיגי סינדיקאט הפשע.

הכסף חשוב מן הכבוד

פני שכאים לבדוק את משמעותה של הידיעה הנזל ואת המסתתר מאחוריה, יש להבהיר כמה מושגים ולנתח כמה ידיעות קדומות. מאז ימי אל קאפונה הנוראי, השתרשה הידיעה המוטעית כי הפשע המאורגן בארצות־הברית הוא נחלתם ואחוזתם הפרטית של האיטלקים ובעיקר הסיציליאנים, מושגים כמו "לה קוזה נוסטרה" (הענין שלנו) ו־